

COMPETIR A MAR
REGATES DE VELA
A CATALUNYA

CONTINGUTS

3

NOTA DE PREMSA

5-19

TEXTOS DE L'EXPOSICIÓ

20

CRÈDITS

21

ENLLAÇOS D'INTERÈS

21

ACTIVITATS VINCULADES

24

INFORMACIÓ PRÀCTICA

25

CONTACTE DE PREMSA

NOTA DE PREMSA

LA COMPETICIÓ A MAR ARRIBA AL MUSEU MARÍTIM DE BARCELONA

- El Museu Marítim de Barcelona inaugura l'exposició temporal **Competir a mar. Regates de vela a Catalunya**
- L'exposició és una retrospectiva sobre el naixement i auge de les regates a Catalunya

El Museu Marítim de Barcelona inaugura el dijous 6 de juny l'exposició **Competir a mar. Regates de vela a Catalunya**, una retrospectiva de les competicions nàutiques al nostre país.

La vela a Catalunya té una rica història que es remunta al segle XIX. Des dels primers clubs nàutics, els patins de vela, i fins a les grans competicions transoceàniques, la passió per la navegació ha estat una part fonamental de la cultura catalana.

Competir a mar és una exposició que explica la història les regates en l'àmbit català, des del seu naixement als clubs de platja, fins a la seva consolidació a través d'un gran nombre d'esportistes d'elit que participen en les grans regates nacionals i internacionals.

A Catalunya, la primera competició documentada és del 10 de juny de 1821 a Barcelona i va ser a rem. A partir d'aleshores, començarien a aparèixer els clubs nàutics —el primer dels quals va ser el de Tarragona, l'any 1878— per impulsar la navegació a rem i, més tard, també a vela.

Al litoral català, la vela esportiva va viure una forta efervescència als anys seixanta del segle XIX, amb la creació de molts clubs nàutics, marines i, evidentment, flotes. La multiplicació de les regates va generar una creixent indústria nàutica, amb empreses tan destacades com la Industrial Velera Marsal, Manufacturas Mistral o Toni Tió, entre altres. Amb la consolidació de la navegació esportiva van anar sorgint esportistes d'elit en totes les modalitats de regates.

Competir a mar fa un repàs dels noms destacats en regates olímpiques, de vela oceànica, de regates en solitari al més alt nivell, de la classe Mini Transat 650... que han esdevingut referents tant per a la seva generació com per a les posteriors.

Catalunya és un lloc molt adient per practicar vela, com demostra la quantitat de regates que s'hi celebren, tant locals com internacionals. D'aquí que hi hagi gairebé 34.000 esportistes federats, més de 27.000 són escolars.

L'exposició està organitzada de manera cronològica. S'hi exposen peces de la col·lecció del Museu Marítim, entre les quals destaquen tres embarcacions: el *dinghy Celivent*, el patí de vela *Helvetia* amb el banc de rem i un optimist, a més d'elements de navegació com el sextant, i trofeus de diverses

competicions. La mostra és una producció pròpia de l'MMB, i està comissariada pel fotògraf i periodista nàutic Diego Yriarte, i els també periodistes especialitzats en nàutica esportiva Francesc Cusí, Santi Serrat i German de Soler.

Aquesta exposició, que forma part de la **Regata Cultural** -el programa d'activitats per acompanyar la Copa Amèrica de vela a Barcelona-, oferirà visites guiades pel seu comissariat, visites adreçades a persones amb discapacitat i visites guiades a escolars.

Competir a mar. Regates de vela a Catalunya es podrà visitar del 7 de juny al 10 de novembre de 2024 a l'espai Mirador de l'MMB, de 10 a 20 h. L'entrada és gratuïta.

TEXTOS DE L'EXPOSICIÓ

1. LA NAIXENÇA DE L'ESPORT DE LA VELA A CATALUNYA

Al segle XIX la relació dels catalans amb el mar com a lleure es limitava als banys de mar i a les passejades amb barques de rem; es té constància escrita d'una competició de rem a Barcelona el 10 de juny del 1821.

A part d'algunes agrupacions efímeres, el primer club fundat va ser, el 1878, el **Club Nàutic Tarragona**, el més antic de Catalunya i el segon més antic d'Espanya, dedicat principalment al rem. Sembla que fins a principis del segle XX no es va crear una flota de vela. El 1932 el club va guanyar la primera Copa de la Generalitat per ser el que havia guanyat més campionats.

El 1879 es va fundar el Club Catalán de Regatas de Barcelona. I el 1881 neix el Club de Regatas de Barcelona. Aquests dos clubs estan en els orígens dels actuals Reial Club Nàutic de Barcelona (RCNB) i Reial Club Marítim de Barcelona (RCMB), després d'una sèrie de fusions, canvis de nom i escissions. Tot i que van néixer per fer-hi rem, aviat s'hi van incorporar les regates de vela, seguint l'exemple del que es veia a l'estranger.

2. EL PATÍ DE VELA

El patí de vela o patí català va néixer a les platges de Barcelona. Inicialment, era un catamarà amb remos que no tenia ni pal ni vela i servia als nedadors per allunyar-se de la contaminació de la costa i banyar-se en aigües més netes. Amb els anys, s'hi va afegir un pal i una vela.

El patí de vela destaca per una estructura senzilla i lleugera. És un catamarà sense timó ni orsa que es governa desplaçant el pes del navegant.

La naturalesa improvisada de l'embarcació va impulsar la col·laboració ciutadana per millorar-ne el disseny, i es van començar a fer regates.

Tot i que el patí va sorgir a Barcelona, les dimensions definitives les van establir a Badalona els germans Emili i Lluís Mongé, el 1942.

Avui el patí de vela és una figura autèntica del patrimoni marítim català.

3. BARCELONA COM A POL DE DESENVOLUPAMENT DE LA NÀUTICA A ESPANYA

Després de la Guerra Civil, Barcelona va ser el principal pol de desenvolupament de la vela a Catalunya. Al RCNB i al RCMB es van reprendre les competicions, tant de creuer com de vela lleugera.

També es van crear nous clubs nàutics, la majoria aprofitant la infraestructura de diferents ports: Club Vela Blanes (1943, tot i que ja hi havia activitat en els anys trenta) i els clubs nàutics Costa Brava (1946), Arenys de Mar (1952), Vilanova (1957) o Sant Feliu de Guíxols (1958).

Les primeres flotes de vela lleugera van ser de Snipe, que va substituir els Hispània d'abans de la Guerra Civil, amb una forta presència a Barcelona, Blanes i Tarragona. També hi havia flotes de Fórmula Internacional.

Destaca, en aquella època, la fundació del Club Vela Calella, a Palafrugell, el 1947. S'hi va formar una flota d'uns 30 *dinghies* 3 ½, de 3,60 metres d'eslora.

4. LA VELA LLEUGERA PREN LA PLATJA I NEIXEN LES MARINES

Als anys seixanta del segle passat el litoral català viu una forta eferescència de la pràctica de la vela. Amb la millora de l'economia del país, sorgeixen nombrosos clubs nàutics i flotes de vela lleugera. La majoria de vegades eren impulsats per navegants de Barcelona que estiuaven en alguna localitat costanera on volien seguir practicant el seu esport favorit. Per això, l'activitat es limitava normalment als mesos d'estiu.

També en aquella època es construeixen diverses marines, ports dedicats primordialment a la nàutica esportiva, tant als voltants de Barcelona com arreu —el Masnou, El Balís, Premià de Mar, Garraf—, que permeten l'activitat de vela de creuer.

Actualment una desena d'aquells clubs de platja estan amenaçats per la Llei de Costes. El Club Nàutic de Cabrera, el Club Vela Canet i el Club Nàutic de Pineda ja han desaparegut.

5. LES FLOTES DELS CLUBS DE PLATJA

En aquests clubs de platja hi van proliferar les flotes de petites embarcacions a vela, com el Vaurien i el 420, a més del patí de vela, i una mica més tard l'Optimist, arran de l'Operació Optimist amb què la Direcció General del Deporte subvencionava la meitat de les 10.000 pessetes que costava. Molts medallistes olímpics van començar a navegar en un optimist.

En els anys seixanta i setanta del segle passat el Vaurien va ser el vaixell més popular i s'hi feien regates de fins a 60 vaixells. El 1973 dos catalans —Joaquim Martín i Carles Pujol— van guanyar a Barcelona el primer campionat del món juvenil d'aquesta classe.

El 420 es va introduir a Arenys, però al principi li va costar competir amb el Vaurien, perquè era més car.

L'altra gran classe d'aquella època era el Dragon, una classe olímpica amb flotes especialment a l'RCNB i a Blanes.

A finals dels anys setanta va començar a popularitzar-se el surf de vela i més tard el *kitesurf*.

6. LA INDÚSTRIA NÀUTICA

La multiplicació de les regates va generar una incipient indústria nàutica, des de finals dels anys seixanta i la dècada dels setanta del segle passat, ajudada també per la creació del Saló Nàutic de Barcelona. Diferents drassanes van proporcionar vaixells a aquells navegants, tant de vela lleugera com de creuer. Les més populars van ser Roga (fabricants de Vaurien, 470 i Finn), La Industrial Velera Marsal (Optimist), Manufacturas Mistral (Mistral i Sirocco), Inerga (Puma), Dresport (Furia), North Wind i Astilleros Carabela. La majoria no van poder superar la crisi dels anys vuitanta.

Però, potser, l'industrial nàutic més destacat de la segona meitat del segle passat va ser en Toni Tió, que és l'espanyol que ha contribuït en més medalles olímpiques (9), i campionats del món i d'Europa: les seves veles, fabricades a Premià de Dalt, han vestit innumbrables campions, tant espanyols com estrangers.

En els darrers anys la catalana Lenam està fabricant uns 420 amb bons resultats, fins i tot amb algun campionat del món.

7. ELS OLÍMPICS. LA FIGURA DE SANTIAGO AMAT

A principis del segle XX apareix una figura cabdal en l'esport català: Santiago Amat Cansino. Com als 16 anys pesava poc, era un dels més buscats com a timoner d'una embarcació de rem; però després es va dedicar a la vela i va participar en tres Jocs Olímpics: París 1924, Amsterdam 1928 i Los Angeles 1932, on va guanyar la medalla de bronze en la modalitat individual. La competició es va córrer en Snowbird, un petit bot de 3,64 metres d'eslora i una vela de 9,4 metres quadrats.

A París, Amat anava acompanyat d'altres socis del RCMB amb els quals va competir en la classe 6 M JI. Amat també va córrer en monotip individual, on va quedar quart, i 14è el 1928. El 1936 Pere Pi i Frederic Virgili van guanyar la selecció de la classe Star, però la guerra va impedir que participessin en els Jocs.

8. EL BOOM DELS MEDALLISTES OLÍMPICS

A principis dels anys setanta del segle passat, en Miquel Company, aleshores president de la Federació Espanyola de Vela, va crear l'Escola de Vela de Palamós, amb la intenció de formar regatistes olímpics.

Aquella filosofia va permetre iniciar l'època daurada de la vela lleugera a Espanya i convertir aquest esport en el gran proveïdor de medalles olímpiques i campionats del món del país.

Els catalans que han guanyat medalles olímpiques de vela després del Santiago Amat són:

Pere Lluís Millet (Barcelona, 1952)

Medalla de plata a Montreal 1976, en la classe 470, amb el càntabre Toño Gorostegui.

Miquel Noguera (Barcelona, 1956)

Medalla d'or a Moscou 1980, en la classe Flying Dutchman, amb el càntabre Alejandro Abascal. Va ser la primera medalla d'or per a la vela d'Espanya en uns JJOO.

Josep Maria Van der Ploeg (Barcelona, 1958)

Medalla d'or a Barcelona 1992, en la classe Finn.

Diploma olímpic (7è) a Atlanta 1996, en la classe Finn.

Diploma olímpic (8è) a Sydney 2000, en la classe Star, amb l'andalús Rafael Trujillo.

Natàlia Via-Dufresne (Barcelona, 1973)

Medalla de plata a Barcelona 1992, en la classe Europe.

Medalla de plata a Atenes 2004, en la classe 470, amb Sandra Azón.

Begonya Via-Dufresne (Barcelona, 1971)

Medalla d'or a Atlanta 1996, en la classe 470, amb l'andalusa Theresa Zabell.

Sandra Azón (Barcelona, 1973)

Medalla de plata a Atenes 2004, en la classe 470, amb Natàlia Via-Dufresne.

Jordi Xammar (Barcelona, 1993)

Medalla de bronze a Tòquio 2020, en la classe 470, amb el galleg Nicolás Rodríguez.

9-10. PIONERS DE LA VELA OCEÀNICA

Dos grans aventurers a vela: Julio Villar i Jordi Riera

Jordi Riera (Barcelona, 1936-1992)

Va travessar l'Atlàntic en solitari el 1972.

El 1976, amb un vaixell Ten-Ten construït per ell mateix, va navegar per la banquisa polar i va assolir la màxima latitud nord amb veler en aquells temps, en una expedició que tenia com a objectiu l'escalada d'unes muntanyes del nord de Groenlàndia només accessibles per mar.

Julio Villar (Donosti, 1943)

El 12 d'abril de 1968 va salpar del Reial Club Marítim de Barcelona en un petit vaixell de 7,5 metres, el *Mistral*. El 25 de juliol de 1972 va arribar a Lekeitio i es va convertir en el primer navegant espanyol a fer la volta a món a vela en solitari i en una de les embarcacions més lleugeres que mai ho han fet.

Joan Guiu (Barcelona, 1927-1991) i **Enric Vidal** (Barcelona, 1940-2024)

Els primers regatistes oceànics en solitari

El 1976 van ser els primers espanyols a participar en una regata oceànica: l'OSTAR a través de l'Atlàntic. En Joan va navegar amb el seu Puma 38 *Crisan* i l'Enric amb el Puma 34 *Castañuela*. Van despertar l'admiració entre la comunitat nàutica i van esperonar molts navegants solitaris.

El 1977 Enric Vidal també va ser el primer a embarcar-se en una volta al món: a bord del *B&B Italia*, a la Whitbread, la regata de volta al món en etapes.

El 1979 patronejant l'*Ilusión*, va guanyar en temps compensat la Parmelia Race, de Plymouth (Gran Bretanya) a Fremantle (Austràlia), en dues etapes. Va ser el primer triomf d'un veler espanyol en una regata oceànica.

Joaquim Coello (Salamanca, 1946)

Dissenyador i patró oceànic

El 1978, en la Ruta del Rom, amb el *Guðrun IV*, en Joaquim Coello es va convertir en el primer espanyol a preparar completament una regata oceànica: des del propi disseny del vaixell i la seva construcció, fins a l'organització de l'equip de regata.

Més tard, va dissenyar, armar i patronejar el *Licor 43* a la Whitbread del 1981 amb una tripulació amb majoria de catalans.

11. UNA VISIÓ DIFERENT: EL METGE A BORD

Nandu Muñoz, el metge en mig de l'oceà

Nandu Muñoz va marcar una fita en la vela oceànica del nostre país: el desenvolupament d'una figura vital en les tripulacions dels velers oceànics, el metge de bord.

A la Whitbread del 1981 es va embarcar al *Licor 43*, on va aplicar els seus coneixements com a navegant d'elit. Els seus reportatges i fotografies van servir per divulgar el que era ser metge en un veler oceànic: la deshidratació, la reducció de luxacions i fractures, la sutura de ferides o la prevenció d'infeccions.

També es va avariar la nevera i va haver de racionar el menjar. Van arribar, fins i tot, a pescar un tauró fent servir la carn malmesa com a esquer.

A la Whitbread del 1989, a bord del *Fortuna Extra Lights*, va tornar a repetir com a tripulant i metge a bord.

Va ser el metge de la primera edició de la Barcelona World Race (2007) i va traduir la *Guia de la medicina a distància* del Dr. Chauve i va ensenyar a tots els regatistes com utilitzar-la.

12-13. SOLITARIS AL MÉS ALT NIVELL

Alex Pella (Barcelona, 1972)

Va aprendre a navegar de molt petit en el vaixell familiar i, com tots els seus germans, s'ha dedicat professionalment a la vela. Té el palmarès més brillant aconseguit per un regatista espanyol en regates oceàniques i en solitari.

Va començar a destacar participant tres cops en la Mini Transat, la travessia de l'Atlàntic en solitari amb vaixells de la classe Mini, de tan sols 6,50 metres d'eslora, i va aconseguir dos podis (2003 i 2005).

Després d'assolir el New York - Barcelona Transoceanic Sailing Record el 2010, al costat de Pepe Ribes a bord de *l'Estrella Damm*, va ser el primer regatista espanyol que va guanyar una regata transatlàntica en solitari (Ruta del Rom 2014) i, de pas, va batre el rècord de la prova en Class40.

El 2017 va aconseguir el Trofeu Jules Verne (rècord de la volta al món) amb Francis Joyon de patró a bord de l'IDEC Sport, amb un registre de 40 dies, 23 hores, 30 minuts i 30 segons.

El 2017 va fer miques el millor temps de la Transat Jacques Vabre en la classe Multi50 al costat de Lalou Roucayrol.

El 2018 va assolir el rècord de la Ruta del Te (Hong Kong - Londres).

Dídac Costa (Barcelona, 1980)

Bomber de professió, és el primer espanyol a acabar dues Vendée Globe (2016 i 2020), la regata de volta al món en solitari i sense escales, la competició oceànica més dura del món. La seva primera regata al voltant del món va ser la Barcelona World Race del 2014, a bord del *One Planet, One Ocean*. Prèviament havia acabat també la Mini Transat (2011).

Anna Corbella (Barcelona, 1976)

Va ser la primera espanyola a competir en la Mini Transat, regata transoceànica en solitari. També ha fet dues voltes al món sense escales: la Barcelona World Race del 2010 i del 2014. En aquesta darrera va acabar en la tercera posició, fet que aleshores la va convertir en la tercera dona al món a fer dues vegades la volta món sense escales.

Fotografia: Fundació Barcelona Capital Nàutica.

14. FITES OCEÀNIQUES AMB TRIPULACIÓ

Toni Guiu i Jordi Brufau van copatronejar el *Fortuna Lights* a la Whitbread del 1985. L'Albert Bargués, l'Isidre Martí i el Jordi Blanc van formar part de la tripulació.

Joan Vila és el català que té un palmarès més espectacular, en vela oceànica i Copa Amèrica. Va ser pioner en l'ús d'ordinadors en regates de circumnavegació. Com a navegant i tàctic, ha participat en quatre voltes al món amb tripulació (la Whitbread) i va guanyar l'edició del 2001/02 amb l'*Illbruck Challenge*. També ha guanyat dues vegades la Sydney-Hobart (2014 i 2018). Va batre el rècord de la volta al món (Trofeu Jules Verne) amb el *Banque Populaire* el 2012.

A més a més, és un dels navegants que ha participat més cops en la Copa Amèrica (10, totes les celebrades des del 1992), i l'ha guanyada tres vegades: dues amb l'*Alinghi* (2003 i 2007) i una amb l'*Oracle* (2013). Aquest palmarès li ha merescut entrar, el 2024, en el Hall of Fame de la Copa Amèrica.

Guillermo Altadill és un dels navegants que més milles han acumulat en competició oceànica. Ha batut dos cops el rècord de la volta al món (al 2000, amb el *Club Med* en The Race, i al 2004, amb el *Cheyenne*). Ha participat en dues Barcelona World Race, set voltes al món amb tripulació i 18 travessies de l'Atlàntic.

15. REGATES D'ALTURA PIONERES I DE GRAN ABAST INTERNACIONAL

La Mare Nostrum

Va ser la primera regata d'altura a Espanya. Organitzada per Antonio Beguetti en el RCMB el 1973, inicialment va ser en solitari, però més endavant es va obrir a la navegació a dos. La Mare Nostrum és un planter de navegants solitaris per a les grans regates oceàniques.

La Christmas Race

Se celebra a la badia de Palamós cada desembre des del 1975. És una de les regates internacionals de classes olímpiques i juvenils de més prestigi del món.

La Ruta de la Sal

És la regata d'altura més popular d'Espanya i una de les més populars del Mediterrani. Se celebra per Setmana Santa des del 1989 entre Barcelona i Eivissa. Després s'hi han afegit altres versions, des de Dénia i Mallorca a Eivissa.

La Barcelona World Race

Organitzada per la FNOB, va ser la primera volta al món a dos sense escales i la primera regata oceànica que portava el nom d'una ciutat. Se'n van celebrar tres edicions: 2007, 2010 i 2014, amb vaixells de la classe IMOCA.

La Mini Barcelona

L'organitza el RCMB cada dos anys i s'ha convertit en un referent per la classe Mini al Mediterrani.

16. EL BOOM DELS MINISTES

Catalunya ha estat bressol de molts regatistes de la classe Mini i n'ha esdevingut la major potència mediterrània.

El 1987 **Albert Bargués** va ser el primer català a acabar la Mini Transat, la travessa de l'Atlàntic en solitari en vaixells de 6,5 metres d'eslora, una regata popular i duríssima, i va repetir-hi el 1997.

El 2003 **Alex Pella, Bruno García, Willy García i Jaume Mumbrú** van protagonitzar actuacions històriques. Amb el Luis Irisarri, Gonzalo Botín i Juan Carlos Sanchis van formar el que es va conèixer com *l'Armée Espagnole*.

En la següent, el 2005, **Alex Pella** va acabar segon, després d'una espectacular victòria en la segona etapa.

El 2009 **Anna Corbella** va ser la primera dona classificada i esdevingué la primera espanyola a completar la regata.

Dídac Costa va córrer el 2011 i després va participar dues vegades a la Vendée Globe.

Carlos Manera va aconseguir la segona posició en la Mini Transat 2023, després de ser el primer català a guanyar la primera etapa.

El boom dels minis a casa nostra es manté molt viu gràcies a la Base Mini Barcelona, fundada per Anna Corbella fa deu anys i que ja és la base d'entrenament de vela d'altura de referència del Mediterrani. Un dels seus alumnes, l'uruguaià Federico Waksman, va guanyar la Mini Transat del 2023.

17. L'OBSERVATORI OCEANOGRÀFIC DE LA BARCELONA WORLD RACE

La vela oceànica catalana també ha estat capdavantera en la projecció de l'esport com una gran plataforma de col·laboració amb la ciència. La Fundació Barcelona Capital Nàutica (FNOB) va iniciar el 2007 una estreta col·laboració amb la Comissió Oceanogràfica Intergovernamental de la UNESCO, per potenciar diversos projectes oceanogràfics i climàtics. Els vaixells de la Barcelona World Race van esdevenir laboratoris flotants, i els navegants, agents científics destacats a les zones més allunyades i desconegudes dels oceans.

Programes educatius i l'Ocean Campus

El **Programa Educatiu de la Barcelona World Race i el seu Ocean Campus** també han estat pioners al món en la creació de plataformes educatives, tant a escala escolar com universitària, per gestionar i divulgar el coneixement científic, tècnic i humanista generat per l'esport de la vela oceànica. Aquestes plataformes han demostrat que la vela té un enorme potencial per transmetre coneixement, educar, formar i generar conscienciació mediambiental.

El programa "22 dies en 22 peus", que implica estudiants en el seguiment de la Mini Transat, és un exemple del llegat que ens ha deixat la Barcelona World Race.

18. UN GRAN LITORAL PER A LA VELA

Catalunya és un lloc molt adient per a la pràctica de la vela: s'hi pot navegar tot l'any. En gaudeixen gairebé 34.000 esportistes federats (més de 27.000 dels quals són escolars), a més de molts que no tenen llicència.

També ho demostra la quantitat de regates que s'hi celebren, tant locals com internacionals.

Especialment importants van ser els Jocs Olímpics del 1992, l'únic cop que els regatistes eren els esportistes que competien més a prop de la Vila Olímpica. Això va ser possible gràcies a la campanya "Volem la vela a Barcelona", protagonitzada pels navegants catalans: la precandidatura olímpica preveia celebrar la competició de vela a Palma de Mallorca.

Les grans condicions de Barcelona per a la pràctica de la vela han permès, anys més tard, que la ciutat sigui la seu de la 37a Copa Amèrica. Així, Barcelona és l'única ciutat del món on s'hauran celebrar uns Jocs Olímpics i una Copa Amèrica de vela.

MIG SEGLE DE NAVEGACIÓ OCEÀNICA

1. **1965. Es publica *Yate y Motonáutica***
Va ser la primera revista mensual especialitzada en nàutica. La va fundar Antonio Beghetti a Barcelona.
2. **1968-1972. Julio Villar, primer solitari al voltant del món**
L'abril del 1968 va salpar del Reial Club Marítim de Barcelona en un petit vaixell de 7,5 metres. Quatre anys després, va arribar a Lekeitio i es va convertir en el primer navegant espanyol a fer la volta al món a vela en solitari. Va representar l'esperit aventurer de l'època.
3. **1972. Jordi Riera, l'aventurer de la banquisa**
Va travessar l'Atlàntic en solitari el 1972. El 1976, amb un vaixell Ten-Ten construït per ell mateix, va navegar per la banquisa polar i va assolir la màxima latitud nord en veler en aquell temps.
4. **1973. Neix la Mare Nostrum**
Va ser la primera regata en solitari a Espanya. La va organitzar Antonio Beghetti. El recorregut va ser de dues etapes: Barcelona-Palma i Palma-Barcelona, deixant Mallorca per babord.
5. **1976. Joan Guiu i Enric Vidal, primers a l'OSTAR**
L'OSTAR (Observer Single-handed Trans-Atlantic Race) és la travessa de l'Atlàntic des de Plymouth, a Anglaterra, a Newport, als Estats Units. En **Joan la va fer en 39 dies i l'Enric, en 42.**
6. **1978. El *Gudrun IV*, pioner a la Ruta del Rom**
El disseny de Joaquim Coello va fer història en ser el primer vaixell dissenyat, construït i armat a Espanya per participar en una regata oceànica. En Joaquim va completar la regata en 28 dies.
7. **1979. Enric Gómez Curt, a la Solitaire de l'Aurore**
La regata, amb recorreguts pel golf de Biscaia i el canal de la Mànega, va ser una de les més prestigioses en solitari al món. Actualment és La Solitaire du Figaro.
8. **1979. Enric Vidal, victòria a la Parmelia Race**
A bord de *Ilusión*, va guanyar en temps compensat en un recorregut d'11.300 milles nàutiques entre Plymouth i Fremantle, amb escala a Ciutat del Cap.
9. **1980. Víctor Sagi i Joan Guiu participen en l'OSTAR**
Va ser la segona participació per al Joan i la primera per al Víctor. Els va acompanyar el basc José Luis Ugarte, qui després seria un dels navegants solitaris espanyols més brillants.
10. **1981. El *Licor 43* a la Whitbread**
A la tercera edició de la regata al voltant del món amb tripulació —actualment The Ocean Race— l'equip del *Licor 43* va ser el primer espanyol a participar-hi i a dissenyar i construir específicament un veler per a la regata.
11. **1985. Toni Guiu i Jordi Brufau copatronegen el *Fortuna Lights* a la Whitbread**
A bord també hi anaven els catalans Albert Bargués, Jordi Blanc i Isidre Martí.

12. **1987. Albert Bargués, primer espanyol a classificar-se en la Mini Transat**
La popular regata amb vaixells de 6,5 metres d'eslora —els “minis” — travessa l'Atlàntic en dues etapes.
13. **1989. Jan Santana patroneja el Fortuna Extra Lights a la primera etapa de la Whitbread**
A bord hi anava com a navegant en Joan Vila i, com a metge, en Nandu Muñoz. El veler va aconseguir recórrer 407,3 milles nàutiques en 24 hores (una mitjana de 16,88 nusos), que va ser un rècord oceànic.
14. **1999. Albert Bargués, primer espanyol a acabar dues Mini Transat**
La seva experiència va calar entre els joves *ministes* catalans i va iniciar una nissaga de grans regatistes oceànics.
15. **2000. Guillermo Altadill aconsegueix el rècord de la volta al món sense escales**
A bord del *Club Med*, patronejat per Grant Dalton, va guanyar la regata The Race, de Barcelona a Marsella al voltant del món.
16. **2003. Alex Pella, Bruno García, Willy García i Jaume Mumbrú acaben la Mini Transat**
Els quatre solitaris catalans van coincidir amb Luis Irisarri, Gonzalo Botín i Juan Carlos Sanchis, i van constituir una participació històrica espanyola en la regata.
17. **2004. Altadill bat el rècord de la volta al món**
Guillermo Altadill torna a batre el rècord de la volta al món, aquest cop a bord del *Cheyenne*, patronejat per Steve Fossett.
18. **2005. Àlex Pella, millor espanyol en la història de la Mini Transat**
L'Àlex va assolir la segona posició a la general després d'una espectacular victòria en la segona etapa.
19. **2007. Albert Bargués, primer espanyol a acabar una volta al món a dos sense escales**
Ho va fer a la Barcelona World Race, conjuntament amb la francesa Servane Escofier.
20. **2009. Anna Corbella, primera dona espanyola a participar en la Mini Transat**
L'Anna va ser la primera dona de la classificació.
21. **2010 Alex Pella aconsegueix el New York - Barcelona Transoceanic Sailing Record**
Ho va fer amb Pepe Ribes, a bord de l'IMOCA *Estrella Damm*.
22. **2010. Alex Pella, Gerard Marín, Jaume Mumbrú, Cali Sanmartí i Anna Corbella participen en la Barcelona World Race i l'acaben**
Navegant amb la britànica *Dee Caffari*, l'Anna es va convertir en la primera dona espanyola a fer una volta al món a dos sense escales.
23. **2014. Aleix Gelabert, Dídac Costa, Gerard Marín, Bruno i Willy García, Guillermo Altadill i Anna Corbella participen en la Barcelona World Race**
L'Anna va ser l'única navegant espanyola i de les poques del món a haver completat dues voltes al món sense escales.

24. **2014. Alex Pella** aconseguix la primera victòria **d'un espanyol en una transatlàntica en solitari**. L'Alex va guanyar la Ruta del Rom, de Saint-Malo (Bretanya francesa) a Pointe-à-Pitre (Guadalupe), i també va aconseguir el rècord de la Class40.
25. **2016. Dídac Costa, segon espanyol i primer català a acabar la Vendée Globe**. La Vendée Globe (amb inici i final a Les Sables-d'Olonne, França) és una regata de volta al món en solitari sense escales. Se la considera la regata més difícil i una de les proves més dures de l'esport mundial.
26. **2017. Alex Pella guanya el Trofeu Jules Verne**. A bord del trimarà IDEC Sport, patronejat pel francès Francis Joyon, l'Alex va batre el rècord de la volta al món a vela (Trofeu Jules Verne) i el va deixar en 40 dies, 23 hores, 30 minuts i 30 segons, un registre que va polvoritzar els temps anteriors.
27. **2017. Alex Pella guanya la Transat Jacques Vabre**. Amb el francès Lalou Roucayrol va fer miques el millor temps de la Transat Jacques Vabre (Le Havre, Normandia - Fort-de-France, Martinica), en la classe Multi50.
28. **2018. Alex Pella bat el rècord de la Ruta del Te**. Va navegar a bord del *Maserati*, patronejat per Giovanni Soldini, i va aconseguir fer la travessa Hong Kong - Londres en 36 dies, 2 hores, 37 minuts i 2 segons.
29. **2020. Dídac Costa acaba la segona Vendée Globe**. Es converteix en el primer espanyol a acabar dos cops consecutius la regata en solitari de volta al món sense escales.
30. **2023. Federico Waksman triomfa a la Mini Transat**. L'uruguaià, resident a Barcelona des de fa més de deu anys i fet a la Base Mini Barcelona, va aconseguir una victòria històrica en ser el primer regatista sud-americà a guanyar la regata. En la mateixa prova, el **català Carlos Manera** va ser segon.
31. **2024. La volta al món del White Shadow**. Aquest veler del Reial Club Marítim de Barcelona ha corregut la Ocean Globe Race, la volta al món *vintage* amb tripulació per etapes, amb un equip internacional nascut i establert a Barcelona.

CRÈDITS

Organitza

Museu Marítim de Barcelona

Direcció general:

Enric Garcia Domingo

Comissariat:

Francesc Cusí

Germán de Soler

Santi Serrat

Diego Yriarte

Coordinació de continguts

Diego Yriarte

Direcció del projecte:

Sílvia Dahl Termens

Mireia Mayolas Créixams

Suport a la direcció

Helena Miró Ibars

Conservació preventiva:

Cristina Latorre Madriles

Teresa Sala Pietx

Carmen Vázquez López

Gestió de col·leccions:

Dolores Jurado Jiménez

Disseny museogràfic

Rebeka Produccions Culturals SL

Premsa i comunicació

Isabel M. Diaz

Núria Cuevas

Isabel Fabregat

Eva Rafecas

Imatge gràfica:

Rebeka Produccions Culturals SL

Producció i muntatge:

Muntart

Suport museogràfic:

Cristina Alemany Ventura

Miquel López Díaz

Blas José Moya Roldán

Miguel Santiago Martínez

Raúl Santolaria García

Crèdits imatges

Director Guille Cascante. Producció Goroka

Agraïments

Albert Bargués

Carlos Manera

Alex Pella

Didac Costa

Alfred Farré

Oscar Viñas

Isidro Martí

Club Nàutic El Masnou

Goroka

Fundació Barcelona Capital Nàutica

FUNDACIÓ SUPORT
MUSEU MARÍTIM
I DRASSANES REIALS
DE BARCELONA

Aquesta exposició compta amb la col·laboració de la Fundació de suport al Museu Marítim i Drassanes Reials de Barcelona

ENLLAÇOS D'INTERÈS

Informació a la web:

<https://www.mmb.cat/exposicions/competir-a-mar/>

ACTIVITATS VINCULADES

PÚBLIC FAMILIAR

CAMP DE REGATES

Activitat familiar de cap de setmana.

Sabeu com es preparen les persones que participen en regates com ara la Copa Amèrica, la Mini Transat, la Vendée Globe...? Com són els vaixells que fan servir?

Us proposem fer una petita visita guiada a l'exposició per després posar-vos a prova en el nostre "camp de regates". Podreu participar en jocs de psicomotricitat, fer nusos mariners, hissar veles, fer puzles de vaixells o gaudir d'un racó de lectura ben nàutic. Us hi esperem!

Activitat adreçada a famílies amb infants d'entre 4 i 12 anys.

Data: segon diumenge de mes

Hora: 11.30 h i 12.45 h

Durada de l'activitat: 1 h

Preu: 4,50€ infants i adults. No inclou l'entrada al museu.

Reserva [AQUÍ](#) la teva plaça

FESTA INFANTIL REGATES A TOTA VELA!

Al Museu Marítim de Barcelona celebrem l'arribada de la 37a Copa Amèrica a Barcelona amb una nova festa infantil amb jocs, tallers creatius i d'experimentació, activitats de psicomotritat, música... Us ho perdreu?

Data: 5 d'octubre

Hora: de 10.30 a 14 h.

Activitat gratuïta. No cal inscripció prèvia

PÚBLIC GENERAL

EL COMISSARI EXPLICA

Us convidem a recórrer l'exposició **Competir a mar** de la mà del seu comissari, Diego Yriarte.

L'exposició explica la història les regates en l'àmbit català, des del seu naixement als clubs de platja, fins a la seva consolidació a través d'un gran nombre d'esportistes d'elit que participen en les grans competicions nacionals i internacionals.

Dates: dijous 27 de juny, 26 de setembre, 10 d'octubre, 7 de novembre de 2024

Horari: de 17.30 a 18.30

Activitat gratuïta

Inscripció prèvia [AQUÍ](#)

UNA COPA PER LA COPA

Xerrades nàutiques a l'MMB

En cada diàleg hi participen persones especialistes en la regata, que conversen al voltant de diversos temes relacionats amb l'exposició.

Sessions:

DIÀLEG 1: EL REPTA TECNOLÒGIC

Data: 30 de setembre, de 18:30 a 20h

DIÀLEG 2: LA SOSTENIBILITAT AL MAR

Data: 7 de octubre, de 18:30 a 20h

DIÀLEG 3: VELA PER A JOVES

Data: 14 d'octubre, de 18:30 a 20h

DIÀLEG 4: NAVEGACIÓ EN FEMENÍ

Data: 16 d'octubre, de 18.30 a 20h

ACTIVITATS PER A PERSONES AMB DISCAPACITAT

Visites comentades a l'exposició **Competir a mar. Regates de vela a Catalunya** per a persones amb discapacitat visual, auditiva o problemes de salut mental.

Dates a concretar.

Més informació:

<https://www.mmb.cat/activitats/accessibles/>

PÚBLIC ESCOLAR

Programa educatiu **La navegació esportiva al s. XXI, un repte tecnològic**: nou recurs per al professorat d'educació secundària.

La celebració de la 37a edició de La Copa Amèrica a la ciutat de Barcelona ha fet que el Museu Marítim de Barcelona i la Fundació Barcelona Capital Nàutica apostin de nou per presentar un projecte d'aprenentatge desenvolupat en un context real, globalitzat i que permet a l'alumnat descobrir el repte tecnològic que suposa una competició de primer nivell mundial com ara aquest esdeveniment.

Més informació:

<https://www.mmb.cat/projectes/la-navegacio-esportiva-al-segle-xxi-un-repte-tenologic/>

INFORMACIÓ PRÀCTICA

Dates

Del 7 de juny al 10 de novembre de 2024

Espai

Espai Mirador

Horari

De dilluns a diumenge de 10 a 20 h (accés fins a les 19 h)

Preu

Entrada gratuïta

www.mmb.cat

CONTACTE DE PREMSA

Isabel Díaz

Àrea de Comunicació i Màrqueting

Museu Marítim de Barcelona

T. 933 429 924 // 670 011 209

comunicacio@mmb.cat / diazris@mmb.cat

www.mmb.cat

**Els materials i fotografies de l'exposició
estàn disponibles a la sala de premsa
online de l'MMB:**

<http://mmb.cat/museu/premsa/>

mmb MUSEU MARÍTIM DE
BARCELONA

Consorci de les Drassanes Reials i Museu Marítim de Barcelona

DRASSANES REIALS

Av. de les Drassanes s/n | 08001 Barcelona | Tel. 00 34 933 429 920

www.mmb.cat | informacio@mmb.cat